

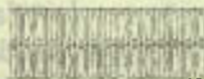
زیانهای رابطه

می دانیم زنان معمولاً در هر ماه چند روز عادت (ریگل) می شوند که رابطه جنسی در آن ایام در اسلام ممنوع شده است، شوهران حق ندارند از همسران خود توقع اطاعت و تمکین داشته و زنان نیز نایستی بآن راضی باشند.

در این ایام زنان غالباً حالات خاص روحی و جسمی دارند از اینرو تکالیف خاصی متوجه آنان می باشد از جمله اینکه بالاترین عمل حیادی (تمناز) آنان ساقط است و حتی قضا هم ندارد و روزه نیز در این هنگام نباید بگیرند ولی قضای روزه را در وقت مناسب دیگر باید بجای آوردند.

علت ممنوعیت نزدیکی در ایام قاعدگی، بروز انواع ناراحتیها برای طرفین بخصوص برای زن می باشد چنانکه یکی از دانشمندان در این مورد چنین می نویسد: «سرطانهای دهانه رحم از لحاظ اهمیت

جنسی در ایام عادت

در امریکادومین رقم کلیه سرطانهای زنان را تشکیل می دهد.

مدارکی در دست است که این رقم در کشورهای اروپایی نیز چنین است - در پورتوریکو سرطان دهانه رحم ۴۵ درصد تمام و تومارهای بدخیم زنان را تشکیل می دهد بین سالهای ۱۹۴۶ و ۱۹۵۰

بوسیله داترا کنترل سرطان تأیید شده است - در زنان سیاه پوست این نوع سرطان بیشتر از زنان سفید پوست دیده می شود از ۳۱ درصد سرطان دهانه رحم ۱۱۵ درصد نزد سفید پستان بوده است - زنان یهودی که هیچ گونه مصوبیت نیست بسایر سرطانها ندارند مهندا سرطان کول در آنها گزارش نشده و علت کمبود سرطان رحم در این زنان نزدیکی نکردن در زمان قاعدگی است .
پروفیسور دونالد اسمیت استاد بالینی نظری

«اورولوژی» در دانشکده پزشکی کالیفرنیا در کتاب «زنان اورولوژی» می گوید: «اورولوژی حاد» (ورم سخت لوله بول) غالباً پس از مجامعت می باشد و بیشتر در کسانی دیده می شود که در موقع قاعده بودن زن با او، نزدیکی می کنند زیرا در موقع قاعدگی «طوره میکروبی» و از آنجا پدید است (در زمان قاعدگی میکروبیهای واژنه با درازما بر اوقات است) (۱)

نکته مهم قابل تذکر اینست که روز این حالات خاص برای زن هر ماه، هرگز ناشی از ذیاب و نقص جسمی و روحی و نازل بود و مقام و کمالاتش نمی باشد و ممنوعیت رابطه جنسی در این ایام، گویا چکرین تقصیر در مقام شامخ زن ایجاد نمی کند بلکه امری است طبیعی و عادی که کیفیت را نشان و مطیع خاص زن، این حال را اقتضا می کند و موجب سلامت جسم زن می باشد چنانکه دانشمندان در این باره چنین اظهار می دارند که خون جنسی، رحم را کاملاً شستشو داده آنرا تطهیر می کند و به سادگی تغذیه جنین و فراهم آوردن شیر برای نوزاد پس از تولد کمک شایانی می نماید.

ولکن مطالعه موارد و حالات ایرانیان قبل از اسلام و عادت یهودیان و مسیحیان نمودار این حقیقت تلخ است که آنها در حال عادت بزن، با بدنقص و شک تسخیر بیماری نگاه می کردند و رفتارشان بین اطراف و تفریط در نوسان بود.

۱ - بهداشت ازدواج از نظر اسلام ص ۱۲۴

۲ - حقوق زن در اسلام و اروپا ص ۷۲

یهودیان مانند ایرانیان قدیم طریقتی تفریط را پیسوده و بطور کلی از زنان خود در حال حیض کنار می گیری می کردند. حتی از معاشرت عادی و یا هم سر میر و سر سفره نشستن، دوری می کردند بطوریکه زن در موقع قاعده طبیعی با بستن در اطاق علیحده سکونت می کرد، با کسی حرف نمی زد، تنها غذای خود را، حتی لباس پاک او را نجس می دانستند - پیش خدمتی که برای چنین زنی غذا و آب می بردند، با بستن دهان و بینی خود را با پارچه ضخیمی بیندند که فضا و هوای نجس آن مکان، آنها را نجس نکند (۲)

مسیحیان نیز راه افراط پیسوده حتی در حال قاعدگی طبیعی، رابطه جنسی با همسران خود برقرار می کردند چنانکه در زمان جاهلیت قبل از طلوع اسلام و با مقارن آن، عادات ناپسندیده یهودیان و مسیحیان در میان اعراب دسوخ کرده، کم و بیش چنین رسمهای افراطی و تفریطی در میان آنان دیده می شد بطوریکه برخی از اعراب بدوی با همسران خود در حال عادت، نزدیکی می کردند و چنین معتقد بودند که فرزندی که در نتیجه این نوع مقاربت بوجود می آمد سفالک و خون ریز می شد و چنین فرزندی را دوست می داشتند !!

ولسی اسلام در میان این افراط و تفریط، طریق متعادل عقلانی را برگزیده است و آنا اینکه نزدیکی با همسران خود در حال قاعدگی ممنوع باشد اما سایر معاشرتها و نشست و برخاستهای عادی و معمولی

حتی انواع کامجویی غیر از رابطه جنسی را جایز می‌داند و بطور کلی در قوانین اسلام ایام عادت با سایر ایام، تفاوتی جز در اصل رابطه زناشویی و برخی از تکالیف عبادی ندارد.

آری نمی‌توان منکر شد که زن در این ایام دچار بعضی از تغییرات جسمی و روحی می‌شود چنانکه مطابق تحقیقات روانشناسان از نظر جسمی و روحی دستخوش تغییرات ادواری است که با عادت ماهانه او و چگونگی سیستم هورمونی بدنش پیوند نزدیک دارد.

آمارهای جدید و دقیق نشان می‌دهد که زنان جهان در تمام سالهایی که عادت ماهانه و قدرت بچه‌دار شدن دارند، فقط اقلیتی از آنان، یعنی ده درصد زنها، دستخوش ناراحتی و تغییرات جسمی و روحی نمی‌شوند. بیشتر از نصف زنها، چند روز قبل از عادت ماهانه، گرفتار حالات ناپایدار اخلاقی و با دچار درد سر و ناراحتی‌های جزئی می‌گردند در ۳۵ درصد زنها، تغییرات کوچک در خلق و خوی و رفتار دیده می‌شود و بالاخره عده‌ای از زنها و مادرها که در عرض سه هفته از ماه، رفتار کاملاً عادی دارند در چهارمین هفته ماه بزنان بدن خلق و عصبانی تبدیل می‌شوند و بزشتکان، این تغییرات را «تغییرات روحی و جسمی» می‌خوانند زیرا تنها روح و اخلاق زن در چهارمین هفته ماه عوض می‌شود بلکه در جسم او نیز تغییرات زیادی بوجود می‌آید؛ این تغییرات ممکن است نتایج بسیار جدی داشته باشد مثلاً مطالعه و تحقیق در یک زندانی زنان نشان داده‌است که ۹۲٫۵ درصد جرمهای غیر

عمده که سبب زندانی شدن زنهای می‌شود در چند روز خاص قبل از عادت ماهانه بتوقع پیوسته است - مطالعه در چهار بیمارستان بزرگ لندن نیز نشان داده است که بیشتر حوادث و تصادفات که باعث زخمی شدن و یا بستری شدن زنها؛ در بیمارستان شده در اواخر عادت ماهانه آنها اتفاق افتاده‌است.

ولی با وجود این تغییرات جسمی و روحی در زنان در چند روز ایام عادت، اسلام در ضمن دستورالعملی خود بمرود توصیه می‌کند که با همسرند خوری خود مدارا کند و در مقابل برخی بی‌نایی‌ها و عیوبی‌های ناروای او زود از گوره بیرون برود و عصبانی نگردد و وضع و حال جسمی و روحی همسر خود را مراعات کند. در پایان این بحث لازم یادآوری است که اصل در تشریح قانون مذکور، آیه شریفه زیر می‌باشد (۱):

«يَسْأَلُكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هِيَ آذَىٰ
فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ الخ ...»

یعنی: از زنان (ای پیامبر) از (زود کنی و در حال حیض سؤال می‌کنند) بگو این عمل زناشویی است پس از همسران خود در حال حیض مادامیکه پاک نشده‌اند دوری کنید (و با آنان رابطه جنسی برقرار نکنید).

این آیه گویا اینکه بظواهر دلالت بر کناره‌گیری مطلق از تمام جهات میکند الا اینکه بقرینه آیه بعدی: «فأقربوهن من حیث امرکم الله» معلوم می‌شود که مراد آیه، اعتزال و کناره‌گیری در ایجاد رابطه جنسی می‌باشد نه مطلق کناره‌گیری حتی در معاشرت‌های عادی و معمولی.